

градекитѣ кръчми, дѣто особено отъ вѣчеръ до срѣднощъ пиянствуваше съ свойтѣ другари, тоже кръвници, безъ да заплаща. Но не стигаше това, разбойникътъ изгонваше изъ кръчмитѣ по най грубъ начинъ съ псувни, на вѣра и народностъ, тия отъ работниците, които на вѣчеръ, слѣдъ цѣль дневенъ трудъ биха наминали въ кръчмитѣ да си починжтъ и почерпятъ съ по чаша ракийца, а той самъ да остане и да се располага както ще съ кръчмаритѣ. Една вечеръ на 6-й Октомврий 1862 год. учителътъ Г. Х. А. Блюдаровъ като се завржцалъ отъ расходка съ нѣколцина свои дружина, чува въ една край градска кръчма гласътъ на Юсефа, който псувалъ по най безчестенъ начинъ и кръчмаря и присѣтствующитѣ, не можилъ да се стърпи, отбилъ се кадѣ кръчмата и, безъ да влезе въ нея, отъ врата забѣлѣзалъ на разбойника, че тукъ не е въ гората, но се намира срѣдъ града, и трѣба малко да си посви-ва устата. Злѣ докаченъ отъ тия думи Юсефъ, разяренъ като звѣръ, измѣква изъ поясетъ си двата си пищова, гръмва срѣщо Х. Анастаса и го ранява злѣ. Всички уплашени хукватъ да избѣгатъ, но Х. Анастасъ, слѣдъ нѣколко крачки бѣгане, пада на земята раненъ, пристигва го кръвникътъ и свободно забива въ гърлото на нещастния учителъ, ятаганътъ си, завъртяваго нѣколко пжте за да му отрѣже гръцмуля, най сетнѣ испразня още единъ пищовъ отгорѣ му, кръвта забликала отъ уста, носъ, и отъ другитѣ куршумени рани, и Х. Анастасъ съ страшни мжки, слѣдъ 8 часа прѣдаде Богу духъ. На другий день извѣстието за убийството на Х. А. Блюдаровъ, като гръмъ се разнесе изъ цѣлий градъ. Учи-